Lietas arhīva Nr. 1-0088-19/27
ECLI:LV:VRT:2019:0625.171008819.2.S
Lieta Nr. 171008819
1-0088-19/27

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs 2019. gada 5. jūlijā

Vidzemes rajona tiesas tiesnesis Lauris Šņepsts,

atklātā tiesas sēdē Cēsīs, Raunas ielā 14 izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturtās daļas. Lietā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PC 271395.

Aprakstošā daļa

[1] Pārbaudot un novērtējot lietā iegūtos pierādījumus, tiesnesis konstatēja.

2019. gada 5. februārī plkst. 17.17 /pers. A/, būdams alkoholisko dzērienu ietekmē, vadīja automobili *Toyota Hilux,* valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ Pārgaujas novada Straupes pagastā pa autoceļu Dravnieki-Kaijas-Straupe-Līgatne, tā 10.km Dravnieku virzienā. Minimālā alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā 2,1344 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs. Pārbaude veikta ar mēraparātu *Alcoquant 6020*, numurs A107304, kas verificēts līdz 2019. gada 8. jūlijam.

Ar šādām darbībām /pers. A/ pārkāpa Ceļu satiksmes likuma 28. panta pirmās daļas 1. punkta "a" apakšpunktu un izdarīja administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī - Latvijas APK) 149.[15] panta ceturtajā daļā.

Motīvu daļa

[2.1] /pers. A/ uz tiesas sēdēm 2019. gada 8. februārī, 25. februārī, 25. martā, 14. maijā un 25. jūnijā neieradās. Par visām tiesas sēdēm /pers. A/ savlaicīgi paziņots, nosūtot pavēstes uz viņa norādīto dzīvesvietu. /pers. A/ paziņoja neierašanās iemeslus un lūdza lietu izskatīt bez viņa klātbūtnes. Tiesas sēdē piedalījās /pers. A/ aizstāvis Ainārs Lezdiņš, kurš piekrita, ka administratīvā pārkāpuma lieta tiek izskatīta bez /pers. A/ klātbūtnes tiesas sēdē.

Latvijas APK 271. panta ceturtā daļa noteic, ka lietu bez lietas dalībnieka klātbūtnes drīkst izskatīt tikai tad, ja ir zināms, ka viņam savlaicīgi paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku, un nav saņemts lūgums par lietas izskatīšanas atlikšanu. Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesnesis atzīst, ka lieta izskatāma bez /pers. A/ klātbūtnes.

/pers. A/ tiesai iesniedzis rakstveida paskaidrojumu, kurā norādījis, ka 2019. gada 5. februārī vienojies ar /pers. F/, ka viņš vadīs lietošanā esošo automobili *Toyota Hilux*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/. Vienojušies, ka /pers. F/ aizvedīšot viņu mājās. Esot nedaudz iedzēris degvīnu. Braukšanas laikā /pers. F/ esot paziņojis, ka viņam neesot transportlīdzekļa vadīšanas tiesību. /pers. F/ vadījis minēto automobili un pabraucis garām ceļmalā stāvošam policijas automobilim, kas ieslēdzis bākugunis. /pers. F/ ļoti satraucies, tāpēc viņš ierosinājis pēc automobiļa apturēšanas pārsēsties vietām, ko arī izdarījuši. Pēc neilga brīža pie automobiļa pienācis policijas darbinieks, kurš prasījis uzrādīt vadītāja apliecību. Viņam esot veikta alkohola ietekmes pārbaude izelpotajā gaisā. Policijas darbiniekam esot norādījis, ka neesot nekur braucis, bet sēdējis vadītāja vietā stāvošā automobilī (lietas 39., 40. lapa).

Tiesas sēdē nopratinātie policijas darbinieki /amatpersona/ un /amatpersona/ liecināja, ka abi redzējuši, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā automobili *Toyota Hilux* vadījis /pers. A/. Automobilis *Toyota Hilux* visu laiku esot bijis viņu redzeslokā. Dienesta automobilis uzreiz uzsācis kustību pēc automobiļa *Toyota Hilux* pabraukšanas garām. Abi policijas darbinieki norādīja, ka /pers. A/ un /pers. F/ neesot varējuši samainīties automobilī vietā, jo neesot redzējuši nekādu kustību apturētā automobiļa salonā, pēc dienesta automobiļa apstāšanās pie apturētā automobiļa piegājuši 3-4 sekunžu laikā. /amatpersona/ liecināja, ka esot bijis pārāk mazs laiks, lai būtu iespējams apmainīties vadītājam ar pasažieri.

Tiesas sēdē nopratinātas automobilī esošās personas /pers. F/ un /pers. I/.

/pers. F/ liecināja, ka viņš vadījis automobili *Toyota Hilux*. Pabraucis garām policijas automobilim un, līdz ko ieraudzījis policijas automobiļa gaismas, tūlīt pat transportlīdzekli apturējis. Pateicis blakus sēdošajam /pers. A/, ka viņam neesot transportlīdzekļa vadīšanas tiesību un lūdzis pārsēsties. Atsprādzējis drošības jostu, pirmo palaidis pārsēsties vadītāja vietā /pers. A/, pēc tam pats apsēdies blakussēdētāja vietā. Tiklīdz bijuši pārsēdušies, tā piebraucis policijas automobilis. No automobiļa apstāšanās līdz policijas darbinieku piebraukšanai pagājusi pusotra minūte. Policijas darbiniekiem neesot teicis, ka viņš esot vadījis automobili.

/pers. I/ liecināja, ka automobili *Toyota Hilux* vadījis /pers. F/. Bijusi lietojusi alkoholiskos dzērienus, atradusies minētā automobiļa aizmugurē. Brīdī, kad aiz automobiļa *Toyota Hilux* braucis policijas automobilis, /pers.F//pers. A/ paziņojis, ka viņam neesot transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, par ko /pers. A/ sadusmojies. /pers. F/ automobili apstādinājis un pēc tam samainījies ar /pers. A/ vietām. Samainīšanās notikusi nepilnas minūtes laikā. Pēc pāris minūtēm pie automobiļa *Toyota Hilux* pienākuši policijas darbinieki. /pers. I/ norādīja, ka /pers. A/ esot masīvs, drukns, 180 cm garš, bet /pers. F/ esot kalsns, 166 cm garš.

Lietai pievienots /pers. I/ rakstveida paskaidrojums, kas pieņemts 2019. gada 5. februārī. /pers. I/ paskaidrojumā norādījusi, ka /pers. A/ vadījis automobili (lietas 10. lapa).

Lietai pievienoti divi DVD+R diski, kuros iekopēti policijas automobiļa video ieraksti un /amatpersona/ individuālās video kameras ieraksti.

Policijas automobiļa video ierakstā redzams, ka 2019. gada 5. februārī plkst. 17.17.26 pa autoceļu aizbrauc automobilis, kuru vada gara auguma cilvēks. Policijas automobilis ir apstājies un tūlīt pat uzsāk kustību. Policijas automobilis turpina kustību aiz automobiļa *Toyota Hilux*, kurš apstājas ceļa malā plkst. 17.17.35. Redzams, ka plkst. 17.17.40 izslēgtas automobiļa *Toyota Hilux* gaismas. Policijas automobilis piebrauc un apstājas pie minētā automobiļa plkst. 17.17.45. Policijas automobilis apstādināts pret automobili *Toyota Hilux* tādā veidā, ka video ierakstā nav redzams turpmāk notiekošais.

Turpmākie notikumu redzami un dzirdami video kamerā, kas piestiprināta policijas darbiniekam /amatpersona/. /pers. A/ atrodas automobiļa *Toyota Hilux* vadītāja vietā, runā pa mobilo telefonu, paziņo, ka viņu apturējuši policijas darbinieki. /pers. A/ policijas darbiniekam paziņo, ka viņa automobilis stāvējis, ko atkārto vairākkārt. Policijas darbinieks /amatpersona/ paziņo, ka viņš redzējis, ka /pers. A/ vadījis automobili. Video ierakstā redzams, ka blakus /pers. A/ sēž liecinieks /pers. F/. Neviena persona nepaziņo, ka automobili būtu vadījis /pers. F/.

2019. gada 5. februārī sastādīts transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr. NB 375266, kurā norādīts, ka pārbaudīts transportlīdzekļa vadītājs /pers. A/, kurš vadīja automobili *Toyota Hilux*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/. Protokolā atspoguļots, ka ar mēraparātu *Alco Quant 6020* veikti divi mērījumi, pirmajā mērījumā uzrādītas 2,32 promiles, atkārtotajā mērījumā – 2,47 promiles, aprēķinot pieļaujamo kļūdu, minimālā alkohola ietekme noteikta 2,1344 promiles. /pers. A/ iepazinies ar pārbaudes rezultātiem un tiem piekritis, par ko parakstījies protokolā (lietas 8. lapa).

Minētajam protokolam pievienotas divas mēraparāta izdrukas, kuras /pers. A/ parakstījis. Izdrukās atspoguļots, ka mēraparāts ir verificēts līdz 2019. gada 8. jūlijam (lietas 6., 7. lapa).

2019. gada 5. februārī plkst. 18.28 Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas kārtībniece /amatpersona/ sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC 271395. Minētais protokols sastādīts /pers. A/. Protokolā norādīts, ka 2019. gada 5. februārī plkst. 17.17 /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, vadījis automobili *Toyota Hilux* Pārgaujas novada Straupes pagastā pa autoceļu Dravnieki-Kaijas-Straupe-Līgatne. Automobilis vadīts minētā autoceļa 10.km Dravnieku virzienā. Administratīvā pārkāpuma protokolu parakstījis /pers. A/ (lietas 5. lapa).

Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes pārstāve /amatpersona/ norādīja, ka lietā esot iegūti pierādījumi, kas apstiprinot, ka esot noticis Latvijas APK 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzēts administratīvais pārkāpumus un minēto pārkāpumu esot izdarījis /pers. A/. Aizstāvības versija, ka /pers. A/ neesot vadījis automobili, esot tikai pieņēmums. Policijas darbinieki nekļūdīgi esot redzējuši, ka tieši /pers. A/ vadījis automobili. Notikuma vietā neviena persona, to starp arī /pers. A/ neesot norādījuši, ka automobili vadījis /pers. F/. Šādas ziņas sniegtas tikai tiesas sēdē. Policijas darbinieku liecībām esot piešķirama lielāka ticamība. Liecinieku/pers. F/ un /pers. I/ liecības esot savstarpēji pretrunīgas. Minētie liecinieki esot ieinteresēti lietas iznākumā. Turklāt laiks, lai vadītājs un pasažieris samainītos vietām bijis krietni īsāks nekā to norādot liecinieki /pers. F/ un /pers. I/. Ņemot vērā /pers. A/ miesas būvi, neesot bijusi iespējama liecībās norādītā vadītāja un pasažiera samainīšanās vietām. Policijas iestādes pārstāve lūdza noteikt sodus sankcijā noteiktajā soda mēru vidējā robežā.

Aizstāvis norādīja, ka administratīvā pārkāpuma lietā pierādīšanas pienākums esot iestādei. Iestāde lietā esot izdarījusi par mazs un neesot pierādījusi viņa aizstāvamā vainu inkriminētā pārkāpuma izdarīšanā. Lietā neesot ticamu pierādījumu kopums. Policijas iestādes iesniegtie video ieraksti nepierādot /pers. A/ vainu. Ierakstos esot apspriests viss, bet ne ar tiem iegūti pierādījumi lietā. Neesot izskaidrojuma tam, kāpēc notikuma vietā neesot pieņemts paskaidrojums no /pers. F/. /pers. I/, būdama alkohola ietekmē, sniegusi paskaidrojumu, kurā norādītas tādas ziņas, kas viņai neesot zināmas, proti, automobiļa marka, valsts reģistrācijas numurs un autoceļa nosaukums. /pers. A/ neesot bijis pienākums sniegt paskaidrojumu, turklāt viņš bijis smagā reibumā, lai šādā stāvoklī nespētu atcerēties par saviem procesuālajiem pienākumiem. Aizstāvis norādīja, ka lietā esot šaubas, tāpēc viņš lūdz /pers. A/ attaisnot, jo neesot pierādīta viņa vaina inkriminētā pārkāpuma izdarīšanā.

[2.2] Novērtējot administratīvā pārkāpuma lietā iegūtos un tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, tiesnesis atzīst, ka lietā ir pierādīta /pers. A/ vaina viņam inkriminētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Latvijas APK 243. panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Saskaņā ar minētā panta piekto daļu administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Minētā panta astotā daļa noteic, ka pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

Latvijas APK 244. pants noteic, ka amatpersona pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 149.[15] panta ceturtā daļa paredz administratīvo atbildību par transportlīdzekļa vadīšanu, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles.

Lietā nepastāv strīds, ka /pers. A/ atradies alkohola ietekmē un viņam konstatēta minimālā alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā 2,1344 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs. Veiktās pārbaudes rezultātiem /pers. A/ piekritis.

Tiesneša ieskatā ir pierādīts, ka 2019. gada 5. februārī plkst. 17.17 Pārgaujas novada Straupes pagastā pa autoceļu Dravnieki-Kaijas-Straupe-Līgatne, tā 10.km Dravnieku virzienā pārvietojās automobili *Toyota Hilux,* valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/. To, ka automobilis ir braucis, apliecina visi lieciniekі, to starp minēto faktu apstiprina lietā esošie video ieraksti.

Novērtējot lietā liecinošo personu sniegtās ziņas par transportlīdzekļa vadītāju, tiesnesis atzīst, ka /pers. F/ un /pers. I/ tiesas sēdē sniegtās liecības nav ticamas. Tāpēc minēto liecinieku sniegtās ziņas nav izmantojamas pierādīšanā un tās nepamato /pers. A/ aizstāvības versiju. Tiesnesis secina, ka minētie lieciniekі ir ieinteresēti sniegt liecību par labu /pers. A/. /pers. F/ un /pers. I/ liecinātais neatbilst lietā pierādītajiem apstākļiem.

Tiesnesis secina, ka lietā nav noskaidroti tādi apstākļi, kas apšaubītu policijas darbinieku godprātību un viņu liecību patiesumu. /amatpersona/ un /amatpersona/ liecinātais, ka viņi redzējuši to, ka /pers. A/ vadījis automobili *Toyota Hilux*, atbilst lietai pievienotajiem video ierakstiem. Policijas automobiļa video ieraksts apliecina, ka brīdī, kad automobilis pabrauca garām policijas automobilim, bija saskatāms transportlīdzekļa vadītājs. Ierakstā redzams, ka automobili vada liela auguma vīrietis, kas nevar būt /pers. F/, jo lietas izskatīšanā tika noskaidrots, ka minētais liecinieks ir ievērojami īsāks par /pers. A/, /pers. F/ ir kalsna miesas uzbūve. Salīdzinot ierakstu no policijas darbinieka individuālās video kameras, kurā redzams pie automobiļa stūres sēdošais /pers. A/, ar policijas automobiļa video ierakstu, tiesnesis secina, ka transportlīdzekļa vadīšanas un apstāšanās laikā pie tā stūres atradās viena un tā pati persona – /pers. A/. No video ierakstiem izriet, ka transportlīdzekļa vadīšana notikusi diennakts laikā, kad bija iespējams pietiekami labi saskatīt priekšmetus tādā attālumā, kādā automobilis *Toyota Hilux* atradās no policijas transportlīdzekļa laikā, kurā notika minētā transportlīdzekļa vadīšana. Video ierakstā fiksēts, ka /amatpersona/, atbildot uz jautājumu, paskaidrojis, ka viņš redzējis to, ka /pers. A/ vadījis automobili. Minēto iemeslu dēļ tiesnesim nav šaubu, ka policijas darbinieki redzējuši, kurš vadīja automobili *Toyota Hilux*, un tāpēc /amatpersona/ un /amatpersona/ lietā snieguši patiesas liecības.

Tiesnesis, konstatē, ka no automobiļa *Toyota Hilux* apstāšanās līdz brīdim, kad pie tā piebrauca policijas transportlīdzeklis, pagāja 10 sekundes. Turklāt tiek ņemts vērā video ierakstā redzamais, ka automobiļa aizmugures gaismas bija ieslēgtas vēl 5 sekundes pēc automobiļa apturēšanas, kas liecina, ka pie automobiļa stūres šo laiku vēl atradās tā vadītājs. Tiesneša ieskatā norādītas laiks ir pārāk īss, lai lietā noskaidrotajos apstākļos automobilī vietām samainītos /pers. F/ un /pers. A/.

Pretēji aizstāvja teiktajam tiesnesis atzīst, ka video ieraksti satur pierādījumu nozīmi administratīvā pārkāpuma lietā. Ierakstos fiksētās sarunas

attiecas uz izskatāmo lietu. /pers. A/ ne reizi nav norādījis, ka automobili būtu vadījusi cita persona. /pers. A/ iebildumi ir loģiski un saprotami, kas liecina par viņa apzinātu rīcību. Lai arī /pers. A/ atradies alkohola ietekmē, tas viņam nav liedzis notikuma vietā aizstāvēties pret izvirzīto apsūdzību administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Vienīgais /pers. A/ iebildums bijis par to, ka viņa automobilis neesot braucis, bet esot stāvējis ceļa malā. Iepriekš nolēmumā norādīts, ka lietas izskatīšanā minētais fakts netika apstrīdēts.

Novērtējot/pers. A/ rakstveida paskaidrojumu, tiesnesis secina, ka /pers. A/ sniegtās ziņas par to, ka viņš nav vadījis transportlīdzekli, nav ticamas. /pers. A/ paskaidrojums ir pretrunā ar lietā iegūtajiem pierādījumiem.

Pretēji aizstāvības apgalvojumiem policijas iestāde ir izpildījusi pierādīšanas pienākumu administratīvā pārkāpuma lietā. Tiesnesis atzīst, ka lietā ir pierādīts, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, vadījis automobili *Toyota Hilux,* valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, tāpēc ir izdarījis viņam inkriminēto administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 149.[15] panta ceturtajā daļā.

Tiesnesis atzīst, ka lietā noskaidrotie faktiskie apstākļi pilnībā sakrīt ar Latvijas APK 149.[15] panta ceturtajā daļā norādītā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmēm, tāpēc nodarījums ir pareizi kvalificēts. Lietā ir pierādītas visas Latvijas APK 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes.

Lietā nav konstatēti atbildību izslēdzoši apstākļi, tāpēc /pers. A/ sodāms par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

[3] Latvijas APK 149.[15] panta ceturtā daļa noteic, ka par šādu pārkāpumu transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu uz laiku no 10 (desmit) līdz 15 (piecpadsmit) diennaktīm, uzliek naudas sodu no 1200 EUR (tūkstoš divsimt *euro*) līdz 1400 EUR (tūkstoš četrsimt *euro*) un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Ņemot vērā, ka panta sankcija tiesību ierobežošanas soda mēru paredz noteiktu, nenosakot minimālās un maksimālās robežas, tas ir, tiesību atņemšanu uz četriem gadiem, šajā daļā jautājums par sodu nav apspriežams.

Izvērtējot/pers. A/ personību, materiālo stāvokli, attieksmi pret nodarījumu, atbildību ietekmējošo apstākļu neesamību, faktu, ka /pers. A/ neatzīst savu vainu inkriminētajā administratīvajā pārkāpumā, tiesnesis atzīst, ka naudas sodu nosakāms panta sankcijas vidējā robežā.

Saskaņā ar Latvijas APK 31. panta otro daļu, administratīvo arestu nevar piemērot personai, kura nav sasniegusi astoņpadsmit gadu vecumu, pirmās vai otrās grupas invalīdam, kā arī personai, kura ir vienīgais aizbildnis bērnam. /pers. A/ lietā nav norādījis ne uz vienu no minētajiem apstākļiem, līdz ar ko tiesnesim nav likumīga pamata nepiemērot šādu sodu. Lietā izsniegtās medicīnisko dokumentu kopijas neapliecina, ka /pers. A/ ir vienīgais aizbildnis bērniem. /pers. A/ norādījis, ka iespēju robežās bērnu aprūpi īstenojot gan viņš, gan viņa sieva (lietas 52. lapa). Ņemot vērā, ka /pers. A/ ir trīs mazgadīgi bērni, lietā nav atbildību pastiprinošu apstākļu, iepriekš viņam nav bijis piemērots administratīvais arests, tiesnesis atzīst, ka izskatāmajā lietā administratīvo arestu var noteikt panta sankcijā noteiktajās minimālajās robežās.

[4] Saskaņā ar Ministru kabineta 2007. gada 18. decembra noteikumiem Nr. 915 „Noteikumi par kārtību, kādā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm" pārkāpējam ir pienākums segt izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas pārbaudi.

Lietai pievienota informācija par izdevumiem 15,65 EUR apmērā, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas noteikšanai veikto pārbaudi (lietas 12. lapa). /pers. A/ paziņota informācija par kontu, kurā iemaksājami minētie izdevumi. /pers. A/ nav iesniedzis dokumentu, kas apliecinātu minēto izdevumu samaksu, tāpēc norādītie izdevumi 15,65 EUR apmērā piedzenami no /pers. A/.

[5] Ar 2019. gada 5. februāra lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas nodošanu glabāšanā, automobilis *Toyota Hilux*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ nodots glabāšanai Nodrošinājuma valsts aģentūrai, par ko sastādīts transportlīdzekļa izņemšanas protokols (lietas 11., 13. lapa).

Ar Vidzemes rajona tiesas tiesneša 2019. gada 7. februāra lēmumu minētais automobilis, kas nodots glabāšanā Nodrošinājuma valsts aģentūrai, atdots tā īpašniekam SIA "nosaukums" (lietas 27. lapa).

[6] Lietas materiāliem pievienota /pers. A/ izsniegtā vadītāja apliecība Nr. AV 224932 (lietas 22. lapa). Latvijas APK 309. panta pirmā daļa noteic, ka lēmumu par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu izpilda, izņemot transportlīdzekļa vadītāja apliecību. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 4. panta piekto daļu Ceļu satiksmes drošības direkcija anulē transportlīdzekļu vadīšanas tiesības. Tāpēc izņemtā vadītāja apliecība nosūtāma Valsts akciju sabiedrības "Ceļu satiksmes drošības direkcija" Cēsu nodaļai.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 26., 29., 31., 32., 289.[13] un 289.[16] pantu, tiesnesis

nosprieda:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt viņu ar administratīvo arestu uz 10 (desmit) diennaktīm, naudas sodu 1300 EUR (tūkstoš trīssimt *euro*) apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Aresta sākumu skaitīt no aizturēšanas brīža.

Nolēmumu daļā par arestu izpildei nosūtīt Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirknim.

Naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no dienas, kad pārkāpējam izsniegts nolēmums par naudas soda uzlikšanu. Naudas sods iemaksājams šādā kontā Nr. LV34TREL1060191011100, BIC kods: TRELLV22, saņēmējs Valsts kase, NMR 90000050138. Kvīts par naudas soda samaksu nekavējoši iesniedzama Vidzemes rajona tiesas kancelejā.

Naudas soda labprātīgas nesamaksāšanas gadījumā piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, 1300 EUR (tūkstoš trīssimt *euro*) par labu valstij.

/pers. A/ izsniegto vadītāja apliecību Nr. AV224932 nosūtīt Valsts akciju sabiedrības "Ceļu satiksmes drošības direkcija" Cēsu nodaļai.

/pers. A/ uzlikt par pienākumu 30 (trīsdesmit) dienu laikā no dienas, kad nolēmums stājies likumīgā spēkā, samaksāt izdevumus 15,65 EUR (piecpadsmit *euro* un 65 centi), kas saistīti ar alkohola koncentrācijas pārbaudi.

Izdevumi jāieskaita kontā Nr. LV96TREL2140091033000, Valsts kase, bankas kods TRELLV22, saņēmējs Valsts policija, reģistrācijas Nr. 90000099040, norādot maksājuma mērķi - par pārbaudi administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC 271395.

Labprātīgas nesamaksāšanas gadījumā piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, 15,65 EUR (piecpadsmit *euro* un 65 centi) par labu Valsts policijai.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams Vidzemes rajona tiesas Cēsīs kancelejā 2019. gada 5. jūlijā pēc plkst. 15.00

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Vidzemes rajona tiesā.